

Obláčim se v belega vranca v divjega konja

Andrej Medved

onkraj preko

1.

Nad krajem
kjer linije skal
prehajajo v odprtino
neba

rastejo izžgana drevesa
In veter je z ostrimi noži
nagnjen
nad zakrivljeno izumrlo
pokrajino

Dolino obkrožajo
podolgovate
pečine
Iz sivo toplih polsenc nedoločnega gozda
izstopa potopljeno
drevje

Ozka polja pa se
v širokih ploskvah
pregibljejo iz temnega
ozadja

Gibanje posameznih podob
prehaja
nad nizkimi borovci v
nihanje
široke pokrajine

In nad gibljivimi stenami
Nad močvirskimi
kostenji

Nad marmorno površino
drevesnih
debel

se pričenja

sonce

2.

V razpoki jutranje zarje
gledam
divje vrance
v orehovitih
sedlih

Pripravljeni so na beg preko žitnih
polj

Preko nagnjenih hrbtov ozkih
pokrajin

Podobni so kovinskim
pticam
Padajočim morskim
galebom
z zlomljenimi hrbtenicami
Predrtim javorovim
deblom

3.

Jeklene grive divjih vrancev
spominjajo
na praprotni šepet
potopljenega
gozda

Modri jezdec pa
jahaje na ukročenih
konjih

naznanjajo
nagnjenost
sadovnjakov